

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СОМАТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В
КОРЕЙСЬКИХ ІДІОМАХ**

Студентки групи Пкор20-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно), перша –
корейська

Лазаренко Дар'ї Романівни

Науковий керівник: д.ф. Поздняков Кирило
Олександрович

Національна шкала

Кількість балів

Оцінка ЄКТС

Київ – 2024

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ СОМАТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В ІДІОМАХ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	6
1.1 Співвідношення понять ідіома та фразеологізм в аспекті лексикологічних досліджень.....	6
1.2. Визначення терміну соматична лексика в сучасних лінгвістичних студіях..	9
1.3. Антропоцентричний компонент соматичної лексики	11
Висновки до розділу1	13
РОЗДІЛ 2 СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ СОМАТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В КОРЕЙСЬКИХ ІДІОМАХ.....	15
2.1 Класифікація корейської соматичної лексики	15
2.2 Стилїстичний аспект використання корейських ідіом із соматичною лексикою.....	17
Висновки до розділу 2	28
ВИСНОВКИ.....	29
АНОТАЦІЯ	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	32

ВСТУП

Корейська мова має значний пласт ідіоматичної лексики. Ідіоми постають частиною розмовної, літературної та письмової корейської мови і допомагають передати почуття та емоції людини, які неможливо висловити за допомогою нейтральних засобів мови.

Багато ідіом корейської мови виникли в глибоку давнину, інші – нещодавно. Ідіоми корейської мови зберегли у своєму складі та значенні інформацію про історію, звичаї, традиції, спосіб життя корейців, оскільки, передаючись з уст у уста, поширилися в народі та витримали випробування часом. У зв'язку з цим зміст цих фразеологічних одиниць можна розглядати не тільки з позицій безпосередньо смислового наповнення, а й з точки зору їхньої етимології.

Специфіка джерел ідіом корейської мови насамперед базується на своєрідності національної культури, образного сприйняття зовнішнього світу та історії корейського народу. Корейський народ по-своєму розчленовує дійсність, а потім номінує виокремлені елементи, при цьому лише ті, що відповідають його ментальності.

Багато ідіом корейської мови виникли в різних соціальних та професійних середовищах, а потім стали загальноновживаними. Усі види професійної діяльності мають свою лексику, свої спеціальні терміни, що проникають іноді, особливо в метафоричному вживанні, в літературну мову.

Актуальність роботи зумовлена зростаючим у світі інтересом до класифікації у різних філологічних площинах фразеологічних одиниць, зокрема ідіом.

Об'єктом дослідження є особливості використання соматичної лексики.

Предметом дослідження є корейські ідіоматичні фразеологізми.

Матеріалом дослідження слугують корейські і англійські джерела, книжки, журнали, тощо.

Мета курсової роботи полягає в описі корейських фразеологічних та ідіоматичних одиниць із соматичним компонентом.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- ознайомитися із співвідношенням понять ідіома та фразеологізм в аспекті лексикологічних досліджень;
- дослідити визначення терміну соматична лексика в сучасних лінгвістичних студіях;
- описати класифікацію корейської соматичної лексики;
- розглянути стилістичний аспект використання корейських ідіом із соматичною лексикою;
- на основі дослідження зробити ґрунтовні висновки.

Під час виконання цього дослідження були використані такі **методи дослідження** як проблемно-тематичний – під час вибору теми дослідження та розгляду основних питань. Завдяки описовому методу було визначено прислів'я та приказки у корейському мовознавстві та описано їх значення.

Наукова новизна полягає в аналізі корейських ідіоматичних одиниць із соматичними компонентами, що відображають життя та вірування корейського народу та досить часто зустрічаються у різних видах корейського мовного дискурсу та у повсякденному вжитку. Крім того, автором вперше було проаналізовано фраземи із соматичним компонентом що найчастіше вживаються в корейській мові.

Практичне значення передбачає використання результатів роботи у науковій діяльності та під час написання монографій та статей з корейської лексикології.

Структура та обсяг роботи відповідають поставленій меті та завданням дослідження. Робота складається зі вступу, 2 розділів, що поділяються на підрозділи, висновків, списку використаних джерел (36 найменувань). Загальний обсяг курсової роботи становить 36 сторінок.

У першому розділі було подано визначення фразеологічним одиницям та вказано ступінь їх дослідження. У другому розділі здійснено аналіз класифікації

соматичної лексики та визначено які соматизми найчастіше вживаються у корейських фразеологічних одиницях.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ СОМАТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В ІДИОМАХ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

1.1 Співвідношення понять ідіома та фразеологізм в аспекті лексикологічних досліджень

Ідіома та фразеологізм жодним чином не є систематичною таксономією багатослівних одиниць, а фактично описують різні набори ідіоматичних виразів. Таким чином, семантичні фраземи можна, з одного боку, класифікувати як ідіоми, словосполучення та квазіідіоми.

Так, існування типології фразеологізмів впливає з різних вимірів, на яких ґрунтується ідіоматичність:

- 1) Гнучкість. Форма ідіом може демонструвати особливий синтаксис, і вони з'являються в обмеженій кількості синтаксичних структур порівняно з регулярними виразами.
- 2) Умовність. Значення ідіом не можна передбачити на основі знання незалежних конвенцій, які визначають використання їхніх складових частин, коли вони з'являються ізольовано одна від одної.
- 3) Відсутність композиційності. Значення ідіом не можна повністю вивести зі значень лексичних одиниць та їхнього конкретного поєднання, передбаченого синтаксичною структурою, в якій ці одиниці з'являються (Алефіренко, 1987).
- 4) Образність. Значення ідіом включає метафори, гіперболи та інші види когнітивних фігур, і ці переносні значення виявляють особливі властивості обробки порівняно з буквальним використанням тих самих виразів.

Варто зазначити, що, хоча часто стверджують, що ідіоми характерні для неформальної мови та розмовної мови, найхарактерніше те, що вони є дуже специфічними для певних комунікативних систем або реєстрів. Крім того, ідіоми особливо корисні для завершення теми через їхню особливу манеру характеризувати абстрактні теми в конкретний спосіб, а це означає, що вони відіграють важливу роль у теорії комунікації та пізнання.

Як такі, ідіоми також відображають взаємодію мовної системи з емоційною системою - системою, яка має справу з присвоєнням цінностей, позитивних і негативних, включаючи емоції, ставлення та думки до певного об'єкта, події чи ситуації.

Ідіоми становлять виклик для лінгвістичної теорії через те, що їх нелегко аналізувати за допомогою дериваційного підходу до теорії граматики, як, наприклад, той, що був розроблений у межах основної генеративної граматики. Цей виклик частково впливає з того, як ідіоми зазвичай визначаються в літературі, розглядаючи їх як складові або серії складових, для яких семантична інтерпретація не є композиційною функцією формативів, з яких вони складаються.

У генеративній літературі проблема композиції розглядається як головна причина недостатньої синтаксичної поведінки ідіом. Відповідно до цього погляду, стверджується, що «небажання деяких частин ідіоми піддаватися певним синтаксичним операціям впливає з того факту, що ідіоми не побудовані композиційно, оскільки складний ідіоматичний вираз відповідає одному примітивному значеннєвому виразу» (Жила, 2004).

Це, у свою чергу, пов'язано з так званим питанням гнучкості, тобто з тим, як можна зафіксувати різний ступінь синтаксичної гнучкості. «Ідіоми зазвичай з'являються лише в обмеженій кількості синтаксичних фраз або конструкцій, на відміну від вільно складених виразів» (Вак, 2013).

Ідіома та словосполучення є основними одиницями речення. Словосполучення є частиною технічної граматики і однією з основних частин синтаксису. Словосполучення вважається однією окремою синтаксичною одиницею. Фразеологізми присутні в повсякденній мові у звичайному і функціональному вигляді, в той час як ідіоми є прикрасою цієї мови.

Фразеологізми є функціональними і прямими. Вони складаються з кількох слів, але найважливіше слово називається головним. Головним словом у реченні є слово, що стоїть під наголосом, проте фразема не обов'язково має складатися з цілого речення. Фразема може бути невеликим фрагментом речення. Велика

різниця між ідіомою та фразою полягає в тому, що фраза є формальною частиною технічної граматики, в той час як ідіома є більш винахідливою.

Це фігура мови, яка успадковується і видозмінюється з часом. Точне походження багатьох ідіом невідоме, але вважається, що вони беруть свій початок у творчих розповідях або реальних подіях. Це призвело до того, що ідіоми стали називати розмовними метафорами. Ще одна відмінність між ідіомою та фразеологізмом полягає в тому, що існує лише два широкі типи ідіом.

Існує п'ять типів фразеологізмів. Іменникові фрази – це прості фрази, в яких на чолі стоїть іменник. Ці іменники можна замінити займенниками. Вони також можуть бути змінені за допомогою визначників, прикметників і доповнень. Дієслівне словосполучення – це майже те саме, що й іменникове, але головним у ньому є дієслово.

У прийменникових словосполученнях перед іменником ставиться прийменник. Так утворюються такі фрази, як «закоханий» і «на даху». Вони відрізняються від словосполучень, оскільки словосполучення – це поєднання двох іменників, прикметників або дієслів без прийменників чи артиклів. У деяких мовах, таких як японська, використовуються постпозиційні словосполучення, де частка додається в кінці слова (Алефіренко, 1987).

Прикладкові звороти – це звороти, які стоять між комами в реченні. Прикладка – це іменниковий або займенниковий зворот, який вживається всередині іншого іменникового звороту з метою його модифікації. Абсолютна фраза змінює ціле речення, але не має синтаксичного зв'язку з головним членом речення. Абсолютні фрази зазвичай стоять у кінці речення.

Таким чином, зважаючи на лінгвістичні дослідження, дослідники розмежовують поняття ідіома та фразеологізм, незважаючи на їх схожість та функціональність у текстах. Крім того, між ідіоматичними виразами та фразеологізмами є різниця, що полягає в тих особливостях, котрі мають обидві лексичні одиниці, проте вони виконують свої функції у мові.

1.2. Визначення терміну соматична лексика в сучасних лінгвістичних студіях

Дослідження соматичної лексики має свою історію та ґрунтовну джерельну базу. Так, визначення «соматизм» було вжито лінгвістом Ф. Ваком, котрий працював над дослідженням фразем естонської мови із компонентами назв частин людського тіла. На основі проведеного дослідження, науковцем було зауважено, що фраземи із соматичним компонентом є чи не одним із найдавніших пластів фразеології та становлять частину фразеологічного складу мови (Вак, 2013).

Пізніше, в другій половині ХХ століття цей термін отримує значну популярність та використовується у багатьох лексикологічних дослідженнях, що пов'язано із збільшенням кількості зацікавленості дослідників до проблеми. Після чого сфера тілесності активно входить до мовного фонду.

Так, у словнику української мови можна побачити наступне визначення прикметнику соматичний, як «який стосується тіла; тілесний» (Денисенко, 2010).

Натомість у дослідженнях лінгвіста В. Маслова можна простежити використання певних критеріїв, до яких відносяться (Жила, 2004):

- 1) анатомічні характеристики людини (ріст, тіло і його частини: руки, лице, груди);
- 2) естетичні якості деяких частин тіла: брудне (волосся), виразні (очі);
- 3) динамічні характеристики фізичних особливостей: швидкий, сумний;
- 4) фізичний стан і соціальний статус: голос, бідний, багатий.

Соматичні (від грец. *сода* – тіло) фразеологізми – це вирази до складу якого входить назва тіла людини або тварини. Досить часто, людині надаються такі якості, котрі притаманні певним тваринам, рослинами, предметами навколишнього середовища, а також неживими об'єктам, що призводить до антропоморфізму мови.

Крім того, соматична лексика поєднується з численними стійкими асоціаціями, пов'язаними з релігійним, міфологічним, філософським та іншими екстралінгвістичними контекстами.

Соматична фразеологія характеризується наявністю в мовах численних аналогів, що пояснюється не лише запозиченнями, а й загальними закономірностями, які призводять до появи подібних за значенням фразеологічних одиниць «демонструючи універсальний характер перенесення соматичних лексем, їх функціонально-семантичну динаміку у складі фразеологічних одиниць» (Ужченко, 1994).

Соматичні фразеологізми, в основній своїй масі, є метафоричними або метонімічними мовними зворотами, заснованими на спостереженнях за поведінкою людини або спостережень за поведінкою людини або тварини.

Однак цей процес ускладнюється наявністю такого мовного явища, як фразеологічний обіг. Тим не менш, фразеологізми збагачують мову, роблять її образною, живою і багатогранною. Вони відображають самобутню культуру народу, особливості його мислення і світосприйняття, а також його історію.

Лінгвокультурологія, розвиток якої розпочався на початку 1990-х років, сьогодні є одним із найактуальніших напрямків сучасного мовознавства, до завдань якого входить вивчення та опис взаємозв'язку і взаємовпливів мови і культури, мови і народної ментальності.

Вона відноситься як до науки про культуру, так і до науки про мову. Лінгвокультурологія вивчає національно-культурну семантику мовних одиниць з метою розуміння їх в усій повноті змісту і відтінків, максимально наближених до їх сприйняття носіями цієї мови і цієї культури. Коротше кажучи, це розділ мовознавства, який вивчає проблему відображення національної культури в мові.

Структура фразеологізмів є складнішою, ніж у мовних одиниць: вона включає як мовну репрезентацію («форму думки»), так і позамовне оточення («ситуація, реалія»). Тому будь-яке слово у людини, яка знає мову,

супроводжується «культурним ореолом», за відсутності якого неможливо проникнути в зміст тексту як вираження культурного явища(Бабич, 2001).

Процес «окультуривації» мовних одиниць призводить до пізнання і включення знака-об'єкта в мережу культурних асоціацій, характерних для певного народу. Однією з мовних одиниць, важливим компонентом якої є культурна інформація, є фразеологічна одиниця. Культурні компоненти фразеологічного значення фокусують ціннісно-сміслові відношення, що склалися в даній етнокультурній спільноті, виявляються культурною формою знання.

Як наслідок, можна зробити висновок, що фразеологічні одиниці є дуже цінним джерелом знань про культуру народу і є безпосереднім етимологічним відображенням національно-культурної специфіки мовної спільноти, тобто в цей час фразеологізми є найяскравішою мовною одиницею експресії.

Здатність мовної метафори виражати світосприйняття і, відповідно, її культурна маркованість ґрунтується на зв'язку її образної основи з категоріями культури - символами, стереотипами, референціями, міфологемами та прототипними ситуаціями.

Метафора виявляється навантаженою культурними конотаціями і в випадках, коли вона функціонує в мові як самостійна одиниця, і коли виступає в якості в'язаного компонента стійкого словосполучення. Отже, в кожній мові існує набір експресивних метафор, що характеризують людину через порівняння з тварин, причому зміст образів у різних національних мовах і культурних ареалах суттєво відрізняється, хоча іноді може частково збігатися.

Таким чином, фразеологізми є найбільш вивченою культурологічною одиницею мови, оскільки фразеологізми відображають національно-культурну специфіку мови, її своєрідність. У фразеології зафіксовано багатий історичний досвід народу, відображено уявлення, пов'язані з працею, побутом і культурою народу.

1.3. Антропоцентричний компонент соматичної лексики

У світовій лінгвістиці здійснено низку наукових праць у галузі соматичної фразеології, але першим, хто звернувся до цього питання, був лінгвіст Ф. О. Вак. Він поділяє всі соматичні фразеологізми на три великі групи: соматизми, що описують людину, ті, що описують людину і тварин, і соматизми, що описують тварин (Вак, 2013).

Наприкінці двадцятого та на початку двадцять першого століть питання, пов'язані з отриманням, кодуванням, зберіганням і передачею інформації різними способами, зокрема й лінгвістичними, опинилися в центрі уваги науковців у межах парадигми людського фактору.

Антропоцентризм є одним з найважливіших аспектів гуманітаризації науки та вивчення цієї галузі. Дослідники (В. В. Красних, М. В. Соколова та ін.) стверджують, що людина стала об'єктом вивчення тому що вона почала розуміти навколишній світ, не знаючи його (Соколова, 2006)

Вивчення фразеології за принципом «людина в мові» призвело до розвитку нового напрямку – антропоцентричної фразеології. Соматичні фразеологізми є антропологічними одиницями. Точніше, вони (соматичні фразеологізми) є антропологічними одиницями, вони (соматичні фразеологізми) відносяться до особливої групи виразів які позначають частину людського тіла або орган.

Людський фактор відіграє велику роль у словотворенні. Людина звертається до свого тіла, щоб використовувати мовні одиниці як форму відображення себе і світу. Оскільки людина є центром уваги, вона завжди намагається описати світ в унікальний спосіб.

Людський розум складається зі спроб оживити речі, що його оточують. Він не уявляє, що природа є безжиттєвою і безсердечною. Перш ніж дивитися на людину як на «творця мови», необхідно звернутися до аналізу слів, які відображають будову тіла.

Крім того, варто зазначити, що анатомічна лексика відіграє важливу роль у моделюванні соматичного фрагмента мовної картини світу і пов'язана з вторинними переносними значеннями, характерними для багатьох мов. Тіло,

його будова є універсальною моделлю для побудови системи концептів у мові та культурі багатьох етносів.

Фразеологізми з компонентами-соматизмами виникають спонтанно, незалежно одна від одної, в різні періоди і в різних мовах, оскільки мають спільну основу, яка полягає у спостереженні за самою людиною, частинами її тіла, загальними фізичними та психічними характеристиками людини, в загальних умовах розвитку, в спостереженні за життям і поведінкою тварин, у вивченні вчинків та емоцій.

Співвідношення форми і змісту мовних одиниць різних рівнів, мовного значення і позамовних знань ґрунтується на матеріалі образів, пам'яті та уявлень.

На думку В. В. Жайворонка, «значення мовних одиниць значно ширше, ніж прості поняття, і може містити інформацію екстралінгвістичного, культурологічного, міфологічно-поетичного характеру. Тому інформація певної одиниці, що належить до картини світу може включати як дані про об'єктивну ситуацію у світі, так і інформацію про уявні світи» (Жайворонко, 2012).

Ядро соматичної лексики складають три категорії назв: 1) загальні назви людського тіла/частин людського тіла та назви, пов'язані зі специфікою людини/частин людського тіла;

2) назви на позначення внутрішніх органів, що забезпечують життєдіяльність і функціонування організму людини;

3) позначення речовин, з яких складається тіло людини та її органи.

Таким чином, у різних мовах можна простежити вираження елементів людського тіла у складі фразеологічних одиниць, що допомагає виражати емоційність за рахунок лінгвістичних одиниць.

Висновки до розділу1

Ідіома та словосполучення є основними одиницями речення. Словосполучення є частиною технічної граматики і однією з основних частин синтаксису. Словосполучення вважається однією окремою синтаксичною одиницею. Фразеологізми присутні в повсякденній мові у звичайному і функціональному вигляді, в той час як ідіоми є прикрасою цієї мови.

Фразеологізми є функціональними і прямими. Вони складаються з кількох слів, але найважливіше слово називається головним. Головним словом у реченні є слово, що стоїть під наголосом, проте фразема не обов'язково має складатися з цілого речення. Фразема може бути невеликим фрагментом речення. Велика різниця між ідіомою та фразою полягає в тому, що фраза є формальною частиною технічної граматики, в той час як ідіома є більш винахідливою.

Це фігура мови, яка успадковується і видозмінюється з часом. Точне походження багатьох ідіом невідоме, але вважається, що вони беруть свій початок у творчих розповідях або реальних подіях. Це призвело до того, що ідіоми стали називати розмовними метафорами. Ще одна відмінність між ідіомою та фразеологізмом полягає в тому, що існує лише два широкі типи ідіом.

РОЗДІЛ 2 СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ СОМАТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В КОРЕЙСЬКИХ ІДІОМАХ

2.1 Класифікація корейської соматичної лексики

У науковій світовій літературі існує кілька класифікацій соматизмів. Так, у роботі деяких лінгвістів можна побачити, що соматична лексика має наступний поділ за категоріями. До них відносяться такі групи як:

1) Сомонімічна лексика (신체부위의 명칭), що слугує для позначення частин і ділянок людського тіла: назви голови та її частин, назви шиї та тулуба, назви верхніх і нижніх кінцівок;

2) Остеонімічна лексика (접합부위의 명칭), що слугує для позначення кісток людського тіла та їхніх з'єднань;

3) Спланхнонімічна лексика (내장기관의 명칭), що служить для номінації внутрішніх органів людського тіла;

4) Ангіонімічна лексика (혈관의 명칭), що слугує для номінації кровоносної системи людського організму;

5) Сенсонімічна лексика (감각기관의 명칭), що слугує для позначення органів чуття людського організму;

6) Лексика, що позначає хвороби, недуги і прояви людського організму (병과 기타 기생 리리적 반응 현상의 명칭) (В. Жила, 2004).

Крім того, можна зустріти дещо розширену класифікацію та запропоновано наступні лексико-семантичні групи соматизмів, що поділяються на:

1) Назви частин людського тіла:

- назви корпусу людини;
- назви голови;
- назви шиї;
- назви спини;

- назви грудної та черевної порожнини;
- назви кінцівок;
- назви шкірного покриву;

2) Назви внутрішніх органів та елементів різних систем організму (серцево-судинної, статевої та інших):

- назви внутрішніх органів;
- назви статевих органів;
- назви продуктів життєдіяльності та виділень;

3) Назви складових скелета:

- назви кісток і складових скелета (Лобач, 2004)

Як бачимо із поданої класифікації, її основа – це функціональні ознаки соматичної лексики та внутрішні й зовнішні протиставлення. До лексико-семантичних груп відносяться слова однієї мови, котрі поєднуються одним значенням.

Також варто відзначити, що Г. Г. Соколової можна зустріти поділ соматичної лексики на чотири тематичні підгрупи, що мають загальне знання: голова, тулуб, верхні кінцівки, нижні кінцівки.

Корейські вчені класифікують і систематизують соматичні фразеологізми, характерні для корейської мови. Так, Ім Пхальєн виділяє п'ять груп фразеологізмів зі словами соматизмами, що мають символічні значення:

- голова – «центр контролю за розумними думками» та «індикатор внутрішніх якостей»;
- серце – «індикатор почуттів-станів»;
- рука – «міра досвідченості, майстерності»;
- язик, око, живіт, горло – «індикатор внутрішніх якостей».

Дослідження, проведене корейським дослідником Пак Кьонхьон показує, що лексико-семантичних груп соматизмів у корейській мові 41, з них виділяє 209

лексем, найбільш продуктивними з яких є такі іменники: 머리, 얼굴, 눈, 손, 입, 어깨, 배, 발, 간.

Отже, на думку автора, найбільше у дослідженні підходить класифікація Ім Пхальєна, в якій автор орієнтується на людські частини тіла, що є досить приємливим та найбільше відображається у лексиці.

2.2 Стилiстичний аспект використання корейських iдiом iз соматичною лексикою

Соматична лексика в корейській мові найбільш вживаю є в складі ідіом, що зумовлює їх активне використання як у розмовному мовленні, так і в мовних дискурсах. Найбільш вживаними в ідіомах є соматизми на позначення «душа». Вони можуть вживатись як у позитивному, так і в негативному значенні. До таких можна віднести наступні приклади:

- 마음을 먹다 – зважитися, ухвалити тверде рішення
- 마음이 굴뚝같다 – горіти бажанням
- 마음을 풀다 – відтати в душі (позбутися злості в душі)
- 마음이 아프다 – душа болить
- 마음에 두다 – залишити відбиток у душі
- 마음에 들다 – подобається, бути до душі
- 사람 속은 천 길 물속이라 – чужа душа таємниця

Оскільки душа є найважливішою і найвпливовішою частиною людського організму, осередком емоцій та внутрішнім станом людини. У зв'язку з чим, більшість ідіом несуть негативну конотацію. Крім того, можна знайти наступне твердження, що серце, душа контролює емоції, і воно використовується для відображення хвилювання (Лім Су, 2003):

- 속을 쓰다 – хвилюватися, турбуватись за інших;
- 속이 타다 – хвилюватись, мучитись;

- 속을 끓이다 – хвилюватись;

Категорія цих фразеологізмів також можуть виражати і негативну емоцію, таку як «сум»:

- 속을 썩이다 – засмучуватись (Лім Су, 2003);
- 속이 상하다 – зазнавати страждань; бути нещасним; відчувати депресію;

Також можуть виражати неспокій:

- 속에 얽히다 – душа неспокійна із-за проблем;
- 속을 태우다 – зжатись від сильного хвилювання (Лім Су, 2003);

Щодо особливостей структури, то можна виокремити такі як іменні форми – 마음의 거울 дослівно «дзеркало душі» тобто «істинне відображення». Досить часто така ідіома поширена у художній літературі та використовується для опису героїв.

Для корейських прислів'їв характерною є їхня замкнутість, повнота і закінченість судження. При цьому переважна більшість їх становлять узагальнені речення:

- 마음이 굴뚝같다 – горіти бажанням
- 마음을 풀다 – відтати в душі (позбутися злості в душі)
- 마음이 아프다 – душа болить
- 마음에 두다 – залишити відбиток у душі
- 마음에 들다 – подобається, бути до душі
- 사람 속은 천 길 물속이라 – чужа душа таємниця

Особливості синтаксичної структури прислів'євих висловів тісно пов'язані зі стилем їхньої мови. На стилі приказкових висловів позначається, передусім, прагнення навчити, подати урок правильної поведінки. Це завдання прислів'яних висловів в основному і підпорядкована їх синтаксична форма.

В прислів'ях корейської мови широко використовуються узагальнено-особисті речення, що мають за мету сформулювати настанову. У таких реченнях

кінцевий присудок зазвичай виражається наказовими формами дієслова, в чому знаходить відображення спрямованість сентенції, укладеної в прислів'ї.

Для багатьох прислів'їв характерна побудова їх у вигляді риторичного питання. У приказках широко вживаються певно-особисті речення з порівняльними оборотами. Дуже поширені в приказках такі конструкції непрямой мови 마음먹다 – з'їсти душу.

Варто також звернути увагу на те, що більшість соматичних ідіом з компонентом «голова» можуть бути пов'язані з освітою, оскільки вона є досить важливою складовою в корейському суспільстві. Крім того, освіта є важливою складовою у житті кожного корейця.

Доказом цього є район 대치동, який переповнений 학원 «хаквонами», де школярі готуються до вступу в університет (Лім Су, 2003).

Наприклад:

- 머리가 좋다 – розумна голова;
- 머리가 나쁘다 – голова як решето;
- 머리가 잘 돌아가다 – голова добре працює (Лім Су, 2003);

Такі фразеологізми як:

- 머리를 엮다 – заплітати косу;
- 머리를 올리다 – покривати голову;
- 검은 머리가 파뿌리 되도록 – щасливе подружнє життя чоловіка та дружини;

Наступним соматичним компонентом, котрий зустрічається є лексема «очі». Очі це той важливий орган в людини, за допомогою якого вона має змогу бачити навколишній світ, отримувати інформацію та орієнтуватись у просторі.

У корейській мові можна зустріти наступні вирази, як 눈은 있어도 동자가 없다 – «Очі є, та без зіниць, що вказує на обмеженість, неосвіченість»; 눈 뜬 소경이다 – «Незрячий із відкритими очима» (про неука) (Лім Су, 2003).

Фразеологізми з компонентом «око» можуть позначати також і певні стереотипи відносин чи поведінки: 눈에 넣어도 아프지 않다 – «Хоч в око встроми, боляче не буде» (дуже сильно любити – зазвичай про єдину дитину в сім'ї, яку народили в похилому віці і якій багато чого прощається через надмірну любов) (Лім Су, 2003)

Низка фразеологізмів із компонентом «очі», що зустрічаються в корейській мові має негативну конотацію: 눈에 흠이 들어가다 = 눈을 감다 – «закрити очі (померти)»; 눈에 가시 – «Заноза в оці»; 눈 허 허 리가 시다 – «Очам кисло» (порівн. «Не мозоль очі»).

Також варто зазначити, що лексема «кислий» у корейській мові має переносне значення «ненависний, неприємний» (박명아, 2000).

Дуже велика зайнятість виражається також через очі: 눈을 떠야 별을 보지 – «Щоб побачити зірки, треба підняти очі» (а нема коли); 눈코 사이 – (дослівно, як «маленький проміжок або відсутність проміжку між носом і очима») вживається у значенні «крутитися як білка в колесі».

За допомогою лексеми «очі» може також бути виражене негативне ставлення до навколишнього світу: 눈 감으면 코 베여 먹을 세상 – «Життя таке, що заплющ очі – і носа не залишать» (тобто всюди обдурять) [3, с. 318]; 눈 뜨고 도적 맞는다 – «На очах грабують».

Крім того, фразеологізми з головним компонентом «очі» відображають різні типи емоційно-психологічного стану людини, такі як

- здивування: 눈이 나오다 – «очі вилізли» (сильно здивуватися); 눈 휘둥그래지다 – «очі на лоб полізли від здивування»;
- стан незворушності: 눈도 깜짝 안 하다 = 눈썹도 깜짝 안 하다 – «навіть оком не моргнути»;
- нездійсненне бажання: 눈은 높고 손은 낮다 – «Очі високо, а руки низько» (тобто не дістати, не дотягнутися);

- сильне очікування: 눈이 빠지게 기다린다 – «Так чекає, що очі вилазять»;
- відраза: 눈을 흘기다 – (дослівно: скосити очі) не подобатися, бути не до душі;
- надію: 눈 앞에 보이다 – думати, що мета майже досягнута,
- інтерес: 눈이 맞다 – сподобатися одне одному; 눈이 뒤집히다 – (Очі закотилися) – сильно захопитися чим-небудь; 눈에 불이나다 – (в очах запалився вогонь) прояв інтересу;
- злість, ненависть: 눈 밖에나다 = 눈에 들다 = 눈에 차다 – «вселяти ненависть, впасти в очі, 눈을 부라리다 – (люто обертати очима) – розлютитися, 눈을 부름뜨다 – люто виблискувати очима;
- нездійсненність: 눈에 풍년 – «Врожайний рік для очей» (박명아, 2000).

Також не можливо не звернути увагу на такий соматичний компонент, як «ніс» – частина обличчя, мало схильна до змін. Напевно, тому в корейській фразеології його форма пов'язується з вродженими нахилами, силою і темпераментом. У корейських фразеологізмах слово «ніс» практично не проявляє свого основного значення як органу нюху.

Корейці вважають, що, якщо в чоловіка великий ніс, ця людина енергійна. А якщо в жінки гарний ніс, то їй пощастить при виборі чоловіка – 여자는 코가 잘 생겨야 남편 복이 있다.

За зауваженням корейського лінгвіста Кіма Окбуна, оскільки ніс займає центральне місце на обличчі людини, то фразеологізми, до складу яких входить цей компонент, виражатимуть почуття власної гідності, ступінь самолюбства тощо. Таким чином, ми відвертаємо ніс, коли нам щось не подобається, вішаємо його разом із головою, якщо сильно засмучуємося, впадаємо у відчай, задираємо, коли не зовсім виправдано чимось пишаємося, хвалимося. (Жила, 2024)

Семантику фразеологізму *코 떼어 주머니에 넣어라* (Відріж ніс і поклади в карман) неможливо мотивувати виходячи з компонентів, що входять до його складу, як відчуття сорому, ганьби. Ніс у даному випадку виступає як квазісимвол честі, гідності.

До подібних прикладів можна віднести наступні: *코가 납작해지다* - (букв.: ніс став приплюснутий) авторитет упав; *코가 낮다* - (низький ніс) ставити себе нижче за інших; *코에 걸다* - (повісити ніс) хизуватися (про безпринципну людину, яка ставить свої інтереси і заслуги вище за інших); *코를 꺾다* - (букв.: зламати ніс) - принижувати чийсь гідність; *코가 높다* - задирати ніс (пишатися); *코가 빠지다* - вішати ніс (у значенні «бути дуже зайнятим»).

До цієї ж групи фразеологізмів належать словосполучення з такими однокореневими словами: *콧대* - лінія носа, *코끝* - кінчик носа, *콧구멍* - ніздря, *콧털* - волосся в ніздрях, у яких проявляються такі значення:

- настрій: *콧노래를 부르다* - (наспівувати собі під ніс) бути в гарному настрої;
- переживання: *코털이 센다* - «У носі волосинки посивіли»;
- легкість, свобода: *콧구멍이 둘 마련하기 다행 이다* - «Щастя, що в носі дві ніздрі (у значенні «легше дихати»);
- лінь: *콧등에 파리가 앉아도 헛바닥으로 쫓는다* - «На ніс сяде муха - і то кінчиком язика відганяє» (ідеться про ледачу людину);
- гордість, зарозумілість: *콧대가 높다* - (дослівно: задирати ніс);
- невдоволення: *콧방귀를 꺾다* - (дослівно: пирхати носом) виражати незадоволення або зневагу; відмовлятися, упиратися.

Фразеологізмам із компонентом «ніс», як і з компонентом «очі», властивий вираз просторової близькості: *코를 맞대다* - ніс до носа (про людей, які стоять дуже близько); *코 달 데다* (носом дістанеш) перед носом (на близькій відстані); *코 아래 입* - губа під носом (про близькі стосунки між людьми); емоційно-

психологічного стану людини: 코 막고 답답한 일 – Ніс заклало так, що задихнутися можна (про стан горя, відчаю); 코에서 단내 난다 – «Ніс жаром пашисть» (про переживання); 코를 훌쩍거리다 – (хлюпати носом) – плакати; 코방귀를 찡는다 – клювати носом; 코 떼어 주머니에 넣어라 – «Відріж ніс і поклади в сумку» (відчуття сорому); 코웃음 치다 – «саркастично сміятися» (про іронічне ставлення); 코가 땅에 닿다 = 코가 땅에 닿도록 머리를 숙이다 – «так бламати про прощення, що носом землі торкатися».

Варто також вказати, що значна частина корейських фразеологізмів своїм корінням сягають прикмет і повір'їв. Так, вираз 코도 안 흘리고 유복하다 («І без соплів виріс, а щасливий») говорить про дуже щасливу людину (За старим корейським повір'ям, той, хто був сопливим у дитинстві, виросте щасливим).

Ще приклади: 코 묻은 돈 – (дослівно: сопливі гроші) кишенькові гроші, які зазвичай дають дітям; 코가 삐뚤어지다 – «Викривлення носа», в уявленні корейців, відбувається, коли людина багато вип'є або, як у народі кажуть, «нахрюкається»; 코밑도 마르지 않다 – «Ще під носом не просохло» (тобто ще маленький, про молоду і недосвідчену людину); 내 코가 석자다 – дослівно: «У самого ніс завдовжки в три ча» (ча - міра довжини ≈ 30 см), вживається в значенні «ніколи допомагати, своїх справ багато» (박명아, 2000).

Фразеологізми з компонентом 귀 – вухо, як зазначають корейські та вітчизняні дослідники, так чи інакше пов'язані зі здатністю слухати і чути. Недарма слухати в усі вуха – означає слухати уважно, а слухати в половину вуха або краєм вуха, навпаки, говорить про неухажність.

Наприклад, такі фразеологізми із семантикою «слух»: 귀가 밝다 – (дослівно: світле вухо) 1) гострий слух, 2) слухати на всі вуха, 3) швидко дізнаватися новини, інформацію; 귀가 어둡다 – (дослівно: темне вухо) поганий слух (вживається як у фізичному, так і в духовному сенсі); 귀가 뜨이다 – (дослівно: вуха відкрилися) напружувати слух; 귀가 따갑다 – (вуха горять) у

вухах дзвенить від частого повторення одного й того самого; 귀를 기울이다 – (схилити вухо до чогось) прислухатися.

А якщо звернутися до вуха як до елемента зовнішності, то можна зазначити, що для ідеальної зовнішності чоловікові в Кореї необхідно мати великі ніс, очі та вуха. Вуха неодмінно мають бути великими, «як у Будди», оскільки вважається, що великі вуха – до великих грошей. Так, старе корейське повір'я говорить: «Якщо вуха красиві, доля в старості буде щасливою».

Також варто звернути увагу на корейські ідіоми з використанням соматичного компонента – лексеми 입 – лексеми «рот». Їх можна згрупувати наступним чином:

1. Орган, задіяний на початку та в кінці мовлення (говорити ввічливо, говорити грубо, зберігати таємницю).
2. Орган харчування (їсти менше, їсти більше, голодувати).
3. Орган, що виражає емоції (гнів, страх, здивування, радість).

Лінгвокультурологічний аналіз семантичної групи «Говорити – не говорити» також має свої підгрупи. Лексема «говорити» (말하다) – поняття лінгвокультурне виражається в наступних групах значень:

- 말하다 – говорити;
- 같은 말을 하다 – говорити те саме, повторювати;
- 말을(소문을) 전하다 – пліткувати (пліткувати);
- 하는 말이 거칠다 – говорити грубо; говорити занадто багато;
- 말수가 많다 – говорити сухо, 말한 보람이 없다 – говорити марно; 웅얼거리는 말 – говорити повільно;
- 말을 듣기 좋게 하다 – говорити красиво;
- 옳은 말을 하다 – говорити правду;
- 앓고 말을 하다 – говорити недбало;
- 같은 의견을 말하다 – висловлювати думку(박명아, 2000).

Так, семантичне вираження фразеологізмів, що належать до групи 말을 하다 – «говорити», на наступних реченнях: 입만 뻥긋하다 – дослівно «ворушити ротом», тобто «говорити» (розм, говорити, не говорити, або чиясь мова - після промови), в тому числі: 돌아선 민자운은 방 안으로 휘적휘적 걸어들어 말이 끝나기 무섭게 획 갔고 모용호정만이 손을 들어 그를 부르듯 내민 채 입만 뻥긋거릴 뿐이었다.

Наведені приклади показують, що семантика «говоріння» на фразеологічних одиницях у корейській лінгвістиці є: акт руху рота; витягнути слово як предмет; не мати можливості покласти його до рота, тобто, не в змозі втримати мову, говорити; рух від рота до рота; це виражається через акт відкривання рота, тобто підготовку до говоріння.

Так, на приклад, вираження фразеологізмів у реченнях: 입에 달고 다니다 – дослівно «прилипати до рота», 입에 붙다 – дослівно слово «прилипати до рота», але дослівно «прилипати до рота», тобто «повторювати те саме речення», в тому числі: 그들은 늘 경쟁이라는 말을 입에 달고 다닌다 (붙고 다닌다/붙여 다닌다) – «Вони завжди повторюють слово «змагання» (дослівно - з вуст в уста: нести його в роті).

Ідіома 입에 익다 – дослівно «навчання з вуст в уста», тобто «повторення одного і того ж речення», в тому числі: 노류라고 부르자. 좀 부르긴 힘들지만 입에 익으면 관찮아지겠지 – «Ми називаємо його Норю. Це ім'я трохи складне для вимови, але буде легше, якщо повторювати (дослівно - слово в слово)».

Ідіома 입이 닳다 дослівно «входити в рот», тобто «повторювати речення» в тому числі: 이 마을 이곳 저곳에 사현이 천재라며 입이 닳도록 칭찬하고 다닌터라, 딸 가진 부모들의 눈이 예사롭지 않았다 – «Всюди в селі його називали Сахьоном, і його хвалили знову і знову (дослівно – поки не вийшов переклад), і батьки з доньками не могли на нього надивитися батьки з доньками не зводили з нього очей».

말을 (소문을) 전하다 – семантичне вираження фразеологічних одиниць у групи пліток є наступним: 입에서 입으로 - дослівно «з вуст в уста», що означає «поширювати чутки», поширюватися серед людей, в сенсі бути, в тому числі: 바로 삭제됐지만 그걸 본 불특정다수 네티즌들의 입에서 입으로 점점 퍼져나가고 있습니다 – «Опублікована стаття була негайно видалена, але була поширена анонімними користувачами (дослівно: «сарафанне радіо»)».

입이 걸다 дослівно «гострий на язик», що означає про людей, які вживають непристойну, нецензурну лексику і лаються в тому числі: 그 여자가 여자치고는 입이 걸었고 우스갯소리도 잘했다 – «Хоча вона була жінкою, у неї був недорікуватий рот (дослівно: гострий рот) і добрий жарт».

При лінгвокультурологічному аналізі наведених вище фразеологізмів було виявлено, що семантика «грубої мови» в корейській лінгвістиці є: якість грубості; якість гостроти, тобто різкість слів; стає брудним через те, що ви говорите погані, безглузді слова.

말수가 많다 – семантичне вираження фразеологізмів у розмовній групі є наступним: 입이 싸다 – дослівно «дешевий рот, тобто безсловесний, матюкливий, красномовний: 입싼 윤제현! 개는 왜 그렇게 내 일에 관심이 많은 건지. 또 왜 강산이한테는 그렇게 입이 싹 건지 – «Юн Дже Хьон розмовляє! Чому він цікавиться моєю роботою? Чому Кан Сан знову так багато говорить (дослівний переклад такий дешевий)!»

입이 재다 дослівно «апетитний», що означає «балакучий», «красномовний» «гострий на язик», зокрема: 더러 신명나는 소문이 있으면 강쇠네 같이 입이 썩 여자들은 물을 찬득대 향아리까지 채우며 괜한 우물길을 두번 세번 오가면서 오는 사람 가는 사람, 고루고루 소문을 퍼뜨려기에 청신이 없었다 – «Інколи, у той час, як ходили хвилюючі чутки, балакучі жінки, такі як Кансве, наповнювали банку пахоців Чандикде водою та ходили туди-сюди до непотрібного їм колодязя по два-три рази, щоб поширити чутки всім, хто проходив повз».

입이 험프다 – дослівно «безротий», що означає, зокрема, «багато говорити»: 험험 잘 치는 사람은 물에 빠져 죽는다 하거나와. 조계 달은 말을 잘하는 만큼 입이 좀 험프기도 하였다 – Як кажуть, хороший плавець потоне. Навіть якщо дівчинка слухняна, вона все одно буде вільно розмовляти (дослівно: її рот скутий)».

Корейський етнос сприймає «рот» не тільки як частину мови, мовлення та звуку, але й як засіб доставки їжі до шлунку. У корейській мові «рот» означає не тільки їжу, але й семантику голоду. Лексема «рот» також позначає кількість з'їденої їжі (наприклад, з'їсти менше або більше), а також ставлення людини до їжі (їсти вибірково або ні). Ймовірно, з цієї причини в корейській лінгвістиці слово «рот» сприймається як вторинний засіб фразеологізмів з лексемою»입/рот» як засіб виконання функції прийому їжі.

Отже, найбільшою за кількістю вживання із соматичних фразеологізмів в корейській мові вважаються лексеми «голова», «очі», «ніс» та «рот». Відповідно до класифікації соматичної лексики можна побачити класифікування лексем за функціональними ознаками та внутрішніми й зовнішніми протиставленнями. Найбільш поширеною є класифікація за лексико-семантичним значенням.

У складі корейських фразеологічних одиниць вони можуть виражати як позитивні так і негативні конотації, тобто віддзеркалювати різні якості людини. Така різноманітність словесного вираження дозволяє використовувати такі фразеологічні одиниці в різних дискурсах корейської мови – художньому, науковому, публіцистичному тощо.

Висновки до розділу 2

Розглянувши питання стилістичний аспект соматичної лексики в корейських ідіомах можна зробити висновки, що соматизми умовно можна поділити на чотири тематичні підгрупи із загальним знанням: голова, тулуб, верхні кінцівки, нижні кінцівки.

Корейські вчені виділяють наступну класифікацію соматичної лексики у складі ідіом, а саме голова – «центр контролю за розумними думками» та «індикатор внутрішніх якостей», серце – «індикатор почуттів-станів», рука – «міра досвідченості, майстерності», язик, око, живіт, горло – «індикатор внутрішніх якостей».

Особливості синтаксичної структури прислів'євих висловів тісно пов'язані зі стилем їхньої мови. На стилі приказкових висловів позначається, передусім, прагнення навчити, подати урок правильної поведінки. Це завдання прислів'яних висловів в основному і підпорядкована їх синтаксична форма.

В прислів'ях корейської мови широко використовуються узагальнено-особисті речення, що мають за мету сформулювати настанову. У таких реченнях кінцевий присудок зазвичай виражається наказовими формами дієслова, в чому знаходить відображення спрямованість сентенції, укладеної в прислів'ї.

ВИСНОВКИ

Розглянувши питання особливості використання соматичної лексики в корейських ідіомах можна зробити висновки, що соматична лексика поєднується з численними стійкими асоціаціями, пов'язаними з релігійним, міфологічним, філософським та іншими екстралінгвістичними контекстами.

Соматична фразеологія характеризується наявністю в мовах численних аналогів, що пояснюється не лише запозиченнями, а й загальними закономірностями, які призводять до появи подібних за значенням фразеологічних одиниць.

Соматичні фразеологізми, в основній своїй масі, є метафоричними або метонімічними мовними зворотами, заснованими на спостереженнях за поведінкою людини або спостережень за поведінкою людини або тварини.

Вивчення фразеології за принципом «людина в мові» призвело до розвитку нового напрямку – антропоцентричної фразеології. Соматичні фразеологізми є антропологічними одиницями. Точніше, вони (соматичні фразеологізми) є антропологічними одиницями, вони (соматичні фразеологізми) відносяться до особливої групи виразів які позначають частину людського тіла або орган.

Ідіоми характерні для неформальної мови та розмовної мови, найхарактерніше те, що вони є дуже специфічними для певних комунікативних систем або реєстрів. Крім того, вони «особливо корисні для завершення теми через їхню особливу манеру характеризувати абстрактні теми в конкретний спосіб», а це означає, що вони відіграють важливу роль у теорії комунікації та пізнання.

Як такі, ідіоми також відображають взаємодію мовної системи з емоційною системою, яка має справу з присвоєнням цінностей, позитивних і негативних, включаючи емоції, ставлення та думки до певного об'єкта, події чи ситуації.

Автором було подано класифікацію соматичної лексики та її ключові елементи, що найчастіше вживаються у складі фразеологічних одиниць. Це такі

лексеми як «очі», «ніс», «голова», «рот». На прикладі фразеологічних одиниць також показано, що не завжди фрази характеризують людину з хорошої сторони, більшість фразеологізмів із соматичним компонентом можуть показувати негативні риси людини. Це може бути вигляд, риси характеру, вдача, відношення до навколишнього світу, тощо.

Встановлено, що фразеологічні одиниці із соматичним компонентом зустрічаються у різних видах корейських текстів. Це може бути художня література, публіцистичний дискурс чи наукові статті. Крім того, такі фрази вживаються і в розмовному мовленні корейців.

АНОТАЦІЯ

이 강좌는 한국 사회의 다양성을 반영하는 한국어 관용구에서 신체적 어휘를 사용하는 특이한 점을 탐구한다. 한국어가 매년 점점 더 인기를 얻으면서 한국어를 배우는 데 관심이 있는 사람들의 수가 증가하고 있다. 그리고 어구 단위는 상당히 연구된 언어 문제이다.

한국어에서는 신체 어휘, 즉 인체 부위의 이름을 기반으로 다양한 유형의 어구 단위의 존재를 추적 할 수 있다.

따라서 저자는 과학적 연구와 사전 자료를 바탕으로 머리, 다리, 팔 등 인체 부위별 구성 요소로 한국어 어구 단위를 분석했다.

그리고 어휘 단위에서 흔히 볼 수 있는 신체적 구성 요소를 가진 한국어 어휘 단위의 기능적, 의미적 특징을 조사하였다.

키워드: 어법, 언어문화연구, 단위, 기능적-의미적, 신체적 구성요소.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алефіренко, М.Ф (1987). *Теоретичні питання фразеології*. Харків: Вища школа.
2. Алефіренко, М. Ф (2004). Фразеологізм. *Українська мова : Енциклопедія*. Київ : Вид-во “Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана.
3. Бабич, Н.Д. (2001) *Фразеологія української мови: навчальний посібник*.
4. Бечко, Я. В. (2014) Проблема взаємовідношення між цілісним значенням фразем і значенням їх компонентів. *Наукові записки*. Випуск 129 Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 210-211.
5. Білоноженко, В.М., Гнатюк, І.С. (1989) *Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів*. Київ: Наук. думка.
6. Булаховський, Л. А. (1959). *Нариси з загального мовознавства*. Київ: Радянська школа.
7. Васильчук, Л. Ф. (2011). Структурно-семантичні трансформації німецьких фразеологічних одиниць. *Нова філологія*, №46, 86–90.
8. Васильчук, Л. Ф.(2009). *Німецькі фразеологізми-деривати в лексикографічній інтерпретації* (Автореф. дис. філол. наук). Київ : КНЛУ.
9. Водяна, Л. В. (2019). Прислів'я та приказки як першоджерело правового звичаю німецької родини. «*Young Scientist*», №1(65), 101-103.
- 10.Гнатюк, І.С. (1981). Деякі особливості використання фразеологізмів у мові сучасної художньої прози. *Укр. мова і літ. в шк*, №9, 62–64.
- 11.Давиденко, О. В. (2004). Класифікація корейських прислів'їв і приказок за типами паремії. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури*, №9, 8–10.
- 12.Денисенко, С. Н. (2010). Концепт мовної картини світу в сучасних дослідженнях фразеології. *Вісник Житомирського державного університету ім. Івана Франка*, №51, 3–6.
- 13.Жайворонок В.В. (2002) Українські обрядові мовні формули на етнокультурному тлі. Слово. Фраза. Текст. М.: Азбуковник, 2002. 182–195.

14. Жила, В. (2004) Основні джерела походження корейських фразеологізмів. *Східні мови та літератури*, №1, 12-16.
15. Жила, В. (2011) Фразеологічні одиниці та прислів'я як об'єкт лінгвістичних досліджень у корейській мові. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*, Вип.54, 217-224.
16. Караванський, С. Й. (2009) *Секрети української мови*. Львів: БАК.
17. Клименко, Н. Ф. (2008) *Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі*. К. : Видавничий дім Дмитра Бураго.
18. Лім Су. (2003) *Золоті слова корейського народу*. СПб.: Изд-во СПбГУ.
19. Лобач, В.В. (2004) Національна специфіка фразеологізмів корейської мови, містять номінації, що позначають частини тіла. *Сучасні краєзнавчі дослідження в Далекосхідному державному університеті*. №2. 102
20. Мацьків, П. Семантичний обшир лексеми віра: словниково-діахронний та фразеологічний аспекти. URL: http://dspu.edu.ua/filol_gum/wp-content/uploads/2016/04/2016-29
21. Медведєв, Ф. (1978) *Українська фразеологія: Чому ми так говоримо*. Харків: Вища школа.
22. Соколова, С. В. (2006) *Омонімія конкретних прислівників місце та просторових прийомників*. Система і структура східнослов'янських мов: зб. наук. праць. Київ: Знання України.
23. Ужченко, В. Д. (1994) *Історико-лінгвістичний аспект формування української фразеології* (Атореф. дис. докт. філол. Наук). Дніпропетровськ.
24. 강현화 (2005) 속어표현의 사전처리 문제에 관하여. 연세어문학. – 173–183 쪽
25. 두전하 (2011), '고유어계 관용구와 한자어계 관용구의 비교 연구',
26. 묘춘매 (2008), '한국 한자어 관용 표현의 유형 연구', 강원대학교 박사학위논문.
27. 문금현 (1998) 국어의 관용 표현 연구, 서울대학교 박사학위논문
28. 문금현 (1999), '국어의 관용 표현 연구', 서울: 태학사.

29. 박명아 (2000) 국어 신체어 관련 관용표현 연구. 충남대하학교 교육대학원 국어교육 전공. - 59 쪽.
30. 박세영. - 관용어와 속담의 특성. - 서울. - 273-306 쪽
31. 박영준 (2007), 최경봉. 관용어 사전. 서울.
32. 인하대학교 석사학위논문.
33. 하태홍 (1967) 한국 속담, 서울
34. 향징야 (2008), 한중 관용어의 표현 양상과 내포 문화 비교. 서울